

DE POSTRIJDER

Men schrijft in te Tongeren bij M. COLLEE, uitgever en eigenaar van dit blad.

De Postrijder verschijnt 's dinsdags, 's donderdags en zaterdags.

Alle toezendingen van brieven, geld of aankondigingen moeten franco gedaan worden aan den uitgever, **grootte Markt, n° 37-39, te Tongeren.**

Abonnement

6 fr. per jaar.

En blad afzonderlijk 1 25 centimen.

De abonnementen zijn vooraf betaald.

Aankondigingen 1 25 centimen per drukregel. Reclamen, voorstellen en andere artikels vooraf of midden in het blad: 1 fr. den drukregel.

DER PROVINCIE LIMBURG

TONGEREN, DEN 4 JANUARI.

Zaak Peltzer.

De dagbladen hebben bijzonderheden afgekondigd die niet juist zijn, over het aanstaande regiem dat de gebroeders Peltzer zullen moeten ondergaan.

Het is geen regel dat de Peltzers nog dezelfde avond na de verwerping hunner voorzetting, naar Leuven zouden weg gevoerd worden.

Dan, na de volledige afzondering gedurende tien jaar, kunnen de veroordeelden nog in hunne cel blijven als zij het vragen. Zij zijn beter dan te Gent, want zij krijgen te Leuven geen gekookte rijst te eten en zelden vleesch. Neen, neen! zij krijgen er over den anderen dag vleesch, en veel en van het beste; kunnen zij eerstrij werken, dan kunnen zij in de kantien tabak, kaas, bier, eieren, enz., koop en van het door hen verdiende geld; zij mogen geregeld brieven schrijven naar hunne familie; ontvangen dezer bezoeken op gestelden tijd; kunnen bij privilege elkander zien en spreken, En... zoo kan het zijn dat gezien het deftig voorgaande en de beternis der plichtigen er nog wel eens gratie kwam.

Reken 10 volle jaren cel; daarna verandering van straf in 20 jaren; Leon en Armand blijven op de cel bij aanvraag, dan moeten zij, volgens de wet van 1870, nog maar 9 jaren en 9 maanden zitten; na 3 jaren, dus na 15 jaren cel, op nieuw vermindering van straf op 10 jaren; van deze, nogmaals volgens de wet van 1870, doen zij slechts 3 tot 6 jaar; dus valt die fameuze doodstraf op 15 jaren gevangenis, gesloten op betrekkelijk aangename wijze en verzacht door werk, school, wandeling, bezoek, korrespondentie, kantien, lezing van boeken, konferentien van bedienden, enz., enz.

De *Lanterne* van Parijs verhaalt een gesprek dat een advocaat met Armand gehad heeft. Armand was zeer ter neer geslagen.

« Welan, zegde de advocaat, herstel u... Gij weet wel dat zij niet zult gehalsrecht worden.

« Ho! antwoordde Armand, wat geelt mij dat? Ben ik er niet minder om ten doode getroffen! Zij hebben het leven in mij dood; de galeien zullen mij niet hebben... Ik ben zeker dat ik vroeger zal vertrokken zijn.

Armand vertelde verder dat hij verleden zaterdag een uur bij zijn broeder Leon geweest is. Leon was meer getroffen door het lot van Armand dan door het zijne. « Hij snikte, zegde Armand, wanneer ik hem verweet dat hij mij gebracht heeft waar ik ben, ik heb ongelijk gehad zoo hardvochtig jegens hem te zijn.

Armand ondervroeg zijn bezoeker over verschillende personen van Antwerpen, doch zonder van Mad. Bernays te spreken.

Toen de advocaat vertrok, viel Armand in een soort van onmacht; volgens zijne bewakers zeggen, is hij sedert zijne veroordeeling reeds zeven maal in bezwijming gevallen.

De Gouverneur der provincie Limburg brengt ter kennis van de belanghebbers dat de openbare voordrachten over de fruitboomteelt op de volgende dagen zullen plaats hebben:

WINTERSEIZOEN.

Te Tongeren, den 31 december 1882, 14, 21 en 28 januari, 4 en 18 februari 1883, ten 9 1/2 uren 's morgens, in den hof van den voordrachtgever M. Hennus;

Te Wallewiler, den 31 december 1882, 7, 14, 21 en 28 januari, 4 en 11 februari en 4 maart 1883, ten 1 1/2 ure 's namiddags, in de gemeentelijke school;

Te Hasselt, den 21 en 28 januari, 4, 11, 18 en 25 februari, 4, 11 en 18 maart 1883, ten 9 uren 's morgens, in het lokaal der hofbouwmaatschappij van Hasselt.

ZOMERSEIZOEN.

Te Tongeren, den 15 mei, 10 juni en 8 juli 1883, ten 9 1/2 uren 's morgens, in den hof van den voordrachtgever M. Hennus;

Te Wallewiler, den 6 mei, 10 juni en 8 juli 1883, ten 1 1/2 ure 's namiddags, in de gemeentelijke school;

Te Hasselt, den 27 mei, 17 juni en 29 juli 1883, ten 9 uren 's morgens, in het lokaal der hofbouwmaatschappij van Hasselt.

L'indicateur des chemins de fer pour le mois de **janvier** est en vente chez M. COLLEE, libraire, Grand Place, 37-39, à Tongres.

Prix 25 centimes.

Abonnement 5 fr. par an. Envoi franco.

Op den markt van Tongeren van heden donderdag waren te koop gesteld 214 koeien, 15 kalveren, 27 schapen, 230 vette varkens en 654 magere varkens.

Overstroomingen.

Men meldt uit Maeseyck: Sedert verleden maandag is het water der Maas opnieuw beginnen te klimmen en wel zoodanig dat de postwagendienst tusschen onze stad en de

stade Susteren verleden woensdag reeds totaal onderbroken was. Donderdag bereikte het water 4,07 en steeg nog voortdurend.

Verleden vrijdag, had de Maas alhier beschrikkelijke hoogte van 4^m55 meter bereikt. Deze waterstand is dus nog 10 centimeters hooger dan de laatste maal. Al de omliggende streken staan blank onder water. De schade door deze nieuwe overstrooming, men kan ze als de vijfde tellen gedurende het noodlottig jaar 1882, is onberekenbaar en geheel verdelgend voor de meeste landbouwers onzer Maaskantien.

De overvloedige regen heeft de Dender en de beken uit hunne oevers doen stroomen en gansch de Bergemeersch en voor de vierde maal onder water gezet.

In de omstreken van Luik, is de overstrooming bijna in dezelfde toestand gebleven. De val duurt voort.

Alhoewel vallend, zal de waterstand der Maas, gedurende verscheidene dagen nog zeer hoog blijven.

Te Seraing is de overstrooming eene ware plaag voor de werklieden. De fabrieken van Cockerill zijn opnieuw gesloten, en duizenden werklieden zonder werk.

Het eiland Mousin, te Herstal, is bijna geheel met water overdekt. Een sloepdienst is ingericht. Liefdadige personen doorysden in sloepen de plenen van Droische, Bressoux en Leche, die totaal onder water staan, om hulp te brengen aan de inwoners.

Nederland.

Uit Maastricht van gisteren voormiddag om 4 1/2 ure:

Stand: 1 centimeter val. Uit Luik wordt 1 centimeter val geseind.

Te Venloo was gisteren morgen ten 7 ure 40 m. 14 centimeter val. Het grondwater stijgt dermate, dat in vele dorpen veel ve in het water moet staan. Te Arren heeft men een dam tegen een Maasdijsk opgeworpen met vrees voor doorbraak van de zoo doorwerkte beschutting. De regen valt onafgebroken bij stroomen neer en veroorzaakt veel overstrooming, ook op plaatsen, die niet aan de Maas liggen. In de Maasstraat staat ruim een meter water.

Uit Roermond: De communicatie met de gemeenten Stevensweert, Ohe en Laak, Roosteren en Wessem is, ten gevolge van den hoogen waterstand, afgesloten.

Uit 's-Hertogenbosch wordt ons van 31 december gemeld: Het water is alhier in de laatste 24 uren nog 12 centimeters gewassen.

Uit Grave van heden middag 12 ure: Stand 11,05; was 0,50. Aan de Pegelbrug 9,91; was 0,11. De Elfweg is met 152 centim. overstromd. De overlaat werkt met 62 centim. over ongeveer 5000 meter. De Maasdijsk bij Katwijk boven de spoorwegbrug is bezweken; Katwijk staat diep onder water. Menschen en vee zijn gered. Herpen en polder zijn overstromd. Het water stroomt over den weg naar Oss bij Koolwijk in de richting van Berchem. De polders Garsel en Velp loopen groot gevaar. De toestand is overal ernstig. Wind zuidwest; stortregens.

Nader seint men uit Grave: Noordoostelijk Noord-Brabant is geheel onder water gezet. Te Katwijk staan 22 woningen tot de nokken onder water. Een honderdtal menschen zijn zonder dak. De ellende is groot. Aan alles is behoefte.

Uit Nijmegen van gisteren middag:

De Waal is nog 52 centimeters gewassen.

Uit Wageningen van gisteren avond:

Bijn gewassen in een dag 55 centimeters. De was houdt aan.

Krimpenerwaard, 30 december: Door den buitengewoon grooten was der boverrivieren is de Lek langs deze waard gewassen, dat weer bijna al de kribwerken en buitengronden onder staan. De stoomboorten kunnen evenwel nog overal aanleggen.

Van het Katveer, 31 december: De IJssel is sedert gisteren morgen 8 ure 0,06 m. gewassen. De veerweg staat reeds zoo ver onder dat de overtocht met de pont gestremd is. Wind zuid-oost.

BINNENLAND

Wij lezen in de *Indépendance*:

Wij vernemen dat de ontploffing te Dison een twintigtal slachtoffers heeft gemaakt: 2 dooden en 17 of 18 gekwetsten, waarvan verscheidene zeer erg gewond zijn.

Dit ongeluk, dat reeds betreurenswaardig genoeg is, zou nog erger geweest zijn indien de ontploffing, waarvan tot heden toe de oorzaak nog onbekend is, een half uur vroeger had moeten vallen.

Ten 4 uren verlieten de kinderen de nabijgelegen school, en voorzeker zouden honderden kinderen op dat oogenblik dood zijn.

De ramp heeft overigens veel verwoesting veroorzaakt, zoowel buiten als binnen de fabriek, die er het tooneel van geweest is. Slechts eenige

werklieden zijn gekwetst; de meesten zijn er in gelukt te ontsnappen.

De schade, door de ontploffing veroorzaakt, is overgroot: Gansch de wijk der kerk van Dison schijnt als door een aardbeving getroffen te zijn. De sterkste muren zijn gebarsten en de daken ingestort.

Op den steenweg van Rechain, op 200 meters afstand, heeft men stukken van den ontploften stoomketel gevonden. Steenen, stukken ijzer, enz. werden door de kracht der ontploffing over de huizen heen, in de straat rond de fabriek, geslingerd. Het is door dien regen van stukken en brokken, dat de meeste slechtollers gekwetst werden. Geen der werklieden van de fabriek werd gekwetst.

De werklieden namen juist hun eetmaal van 4 ure; de stoker had er mee gedaan en begaf zich naar zijne machien, toen de ontploffing plaats had.

De stoommachien bevond zich in een soort van kelder; men zegt dat zij eenige dagen te voren zorgvuldig gekust en onderzocht was.

Ziehier volgens den *Indépendance* de lijst der slachtoffers.

Dooden: 1. De kleine Plumhans, het meisje dat bij den bakker Domez was brood gaan halen; oud 9 jaar.

2. Een kind, Domez, oud 1 jaar, bezweken aan zijne brandwonden.

3. Een kind, Junker, oud 8 jaar, gestorven aan de beken wonden.

4. Een kind, Michel David, 5 jaar, dat erg aan het been gekwetst werd.

5. Een kind, Leloup, oud 6 jaar, gekwetst door het breken van eenen spiegel en aan zijne wonden gestorven.

Het getal gekwetsten belooft ongeveer veertig; een tiental onder hen verkeeren in bedenkelijken toestand.

Men leest in de *Opinion* van Namen:

De identiteit van het lijk, gevonden in het bosch van Verquer, te Malonne, is gekend. Zijn naam zou die zijn, welke op het dekfel van zijne horlogie gegraveerd is, G. Luchmann.

Hij is geboren te Dusseldorf. Sedert 7 jaar had hij zijne familie verlaten.

Men verzekert dat zijn broeder hem erkend heeft bij het zien van het portret. Hij behoort tot eene groote familie van Dusseldorf.

Indien de identiteit van het slachtoffer gekend is, de moordenaar blijft onbekend. Men kan geen zelfmoord veronderstellen.

BUITENLAND

Frankrijk

ZELFMOORD VAN M. VON WIMPFEN.

Ziehier eenige bijzonderheden over den zelfmoord van M. von Wimpfen, waarover wij reeds verleden dinsdag gesproken hebben.

De gezant van Oostenrijk-Hongarie te Parijs, graaf von Wimpfen, heeft zich dinsdags morgen ten 11 1/2 ure, in een *water closet*, *Arceue Marceau*, bij middel van een revolver-schot het leven benomen. Ziehier omtrent in welke omstandigheden:

Toen de graaf de deur van het gemak achter zich had toegetrokken, haalde hij een kleinen revolver uit een koker te voorschijn. Hij plaatste het wapen met de opening van het loop op den rechter slaap en schoot zich een kogel door het hoofd.

M. von Wimpfen viel tegen de deur, die zich opende en van daar op het gaandpad.

Een politie-agent nam den zelfmoordenaar op en zette hem neer op den kant van het gaandpad. De gewonde bewoog eenige keeren krampachtig de armen en stierf na twee of drie minuten, zonder nog een woord te hebben kunnen uitbrengen.

Het aangezicht van het lijk was verschrikkelijk vervroogen. De agent nam dan het lijk op en bracht het in een in ophou zijnde huis, waar hij het op een zandhoop neerlegde.

Na eenige oogenblikken kwamen een geneesheer en een commissaris van politie te plaatse. Deze bestatigde weldra wie de doode was, want men vond verscheidene visitkaarten in zijne zakken met het adres *Louis-Frédéric-Félix de Wimpfen*.

Toen men wist dat de zelfmoordenaar niemand anders was dan de gezant van Oostenrijk-Hongarie, werd het lijk opgenomen en in een rijtuig geplaatst en staansdoods naar het hotel der ambassade in de *rue Las-Cazes* gebracht.

Zooloast de prefect van politie het gebeurde vernam, gng hij zelf den president der republiek verwittigen.

De graaf had den vorigen dag met graaf Zichy het middagmaal genomen. Hij was zeer opgewonden; om eenen niet kreeg hij aanvallen van geweldige grauschap. Hij had zelfs eens gezegd: « 't is verschrikkelijk altijd aldus tegeenspraak te ontmoeten! Men zou zich zelve van het leven onttrekken! »

Toen de graaf 's morgens opstond, had zijn kamerdienaar niets aan hem bemerkt. Hij was als naar gewoonte opgestaan. Toen bij zijne woning verliet, had hij gezegd van rond den middag terug te zijn.

M. von Wimpfen was sedert juni ambassadeur

van Oostenrijk te Parijs. Hij was er van een ieder bemind. Hij liet een weduwe achter met twee minderjarige kinderen.

Tot nu toe weet men nog niet wat tot die wanhopige daad aanbidding kan gegeven hebben. Men denkt algemeen dat de graaf behandeld heeft in een aantal van ijhoofdigheid.

Graaf von Wimpfen begon zijne diplomatieke loopbaan te Napels, waar hij gedurende zes of zeven jaren verbleef, in hoedanigheid van tweede sekretaris.

Hij werd later eerste sekretaris te Londen; minister te Berlijn in 1866, na Sadowa, gezant te Rome en eindelijk te Parijs. Het was reeds de tweede maal dat hij Oostenrijk-Hongarie te Parijs vertegenwoordigde. Hij was slechts 56 jaar oud en was getrouwd met prinses Marguerita van Lynart.

Politiek overzicht

Dood van Gambetta.

Wij hebben reeds dinsdag de groote tijding gemeld, namelijk het overlijden van den heer Gambetta, gewezen voorzitter der Kamer van Afgevaardigden van Frankrijk en gewezen voorzitter van den ministerraad.

De huiltijns zijner ziekte waren in de laatste dagen voorleelig en men hoopte op eene genezing maar men is in die hoop bedrogen geweest.

Ziehier hoe eene depeche zijnes dood beschrijft: De hoop bevestigende welke de laatste bulletijn der geneesheeren had doen opvatten, is de staatsman zondag te middernacht overleden.

Doktor Lannelongue, te Ville d'Aray zaterdag avond om 7 ure aangekomen, had gene groote veranderingen in den toestand van den zieke gevonden; maar rond 9 ure werd de toestand al ernstiger, de geneesheer werd teruggeroepen.

Hij stelde eene groote verengering vast die van uur tot uur gevaarlijker werd en om 1 uur de zeke op zijn laatste plaats.

Op dat oogenblik was de eindkrisis makend. De zieke stierf een oogenblik nadien.

Gambetta heeft tot het laatste oogenblik zijn volle verstand behouden; zijn doodstrijd heeft twee uren geduurd. MM. Spuller, Etienne en doktor Frenzal woonden hem bij.

De ministerraad heeft beslist dat de begrafenis van Gambetta op kosten van den Staat zal plaats hebben.

Volgens de *Lopras* zal de begrafenis van Gambetta te Parijs met plaats hebben en zou hij te Nizza, op zijn verzoek worden bijgezet.

M. Grey, de voorzitter der republiek, heeft bij de ontvangst van den Senaat en de Kamer zijn spijt uitgedrukt over de dood van Gambetta.

Men zegt dat zijne zuster, mev. Ferris, rechtgenote van den postmeester van S. int Mandé als eenige erfgename is aangesteld, met verplichting aan mev. L. L., een levenslang pensioen te betalen.

M. Gambetta, heeft niet rechtstreeks zijnen zoon bevoordeeld, maar het is duidelijk dat het fortuin aan dien jongeling zal komen.

Maar wat is nu de oorzaak van dien spoedigen dood? Volgens dagbladen van Parijs melden, zou M. Gambetta, door eene vrouw, die vroeger zijne minnares is geweest, met een revolver twee kogels in het lichaam zijn geschoten. De eerste kogel is in zijne hand gevlogen, als hij het schot wilde afweren en de tweede in de zijde gevlogen en langs den link uitgekomen. Het is deze laatste wonde die zijne dood heeft veroorzaakt.

De oorzaak van de wonde dier vrouw, zou de opvoeding van den jongeling zijn, waarvan zij de moeder en Gambetta de vader zou zijn.

Gambetta is 44 jaar oud. Het is in 1868 dat Gambetta uit Cahors te Parijs is gekomen waar hij zich weldra op den eersten rang der redenaars verheef.

Het overlijden van Gambetta is schier een doodslag voor de Franse republiek. Hij immers was de man die dit regeringsstelsel staande hield, door de republikeinen te belleten elkander te verscheuren en door de *prestige*, het gezag dat hij bij het leger en zelfs bij de landelijke bevolking verworven had.

De nalatenschap van Gambetta is open; men mag zich aan ruwe strijden verwachten tusschen de partijen Ferry en Clemenceau om haar te bemachtigen.

De loopbaan van dien Italiaanschen Fransman is nimmer zonderling geweest en gelijkt veel aan eenen roman. De heer Gambetta werd den 20 April 1838 te Cahors geboren van ouders die uit Genoa, in Itale, afkomstig waren en in Frankrijk den Kruidentiershandel waren komen drijven.

De jonge Gambetta werd advocaat, vertrok naar Parijs, en werp zich met gebogen hoofd in de staatkundige Klubs die het keizerrijk van Napoleon III ondermijnden. Hij was niet bang van onder de pinen begraven te worden.

Hij was intrest welsprekend en verweef in verscheidene processen eenen grooten naam, die hem als afgevaardigde in de kamer bracht.

Hij was nauwelijks 52 jaar oud, toen de groote oorlog van 1870 uitbrak. Hij veroordeelde de oorlogsvrklaring met krachtige taal, doch toen de krijg eenmaal begonnen was, had hij Frankrijk liever aan de vier hoeken in brand zien